

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tendő.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Kéziratot

vissza nem adunk.

Gazdasági politika.

Pécs, 1901. február 6.

Gazdasági politikánk nagy kérdésében a kormánynak és pártjának mindig az az álláspontja, hogy fenn kell tartani a gazdasági közösséget Ausztriával s ebben a gazdasági közösségben kell megvédelmeznünk a mi gazdasági érdekeinket. Csak ha ezt nem sikerül érvényesíteni, vagy ha az osztrák zilált politikai viszonyok kényszerítenek rá, kell áttérnünk törvényben biztosított jogunk érvényesítésére az önálló vámterület berendezésével.

Ha azonban a tényleg uralkodó viszonyokat szemügyre vesszük, rá kell jönnünk, hogy ez az egész okoskodás csak üres szemfényvesztés, mert ha komoly valóság lenne, már régen át kellett volna térnünk a gazdasági különválás politikájára. Hisz három évtizednél hosszabb gyakorlat bizonyítja, hogy a közösségben Magyarország gazdasági érdekei mindig aldozatul esnek az osztrák érdekeknek. Iparunk nem fejlődhetik, mert agyonnyomja Ausztria iparának korlátlan versenye, a melyet még a külföld ellen is magas ipari vámokkal védelmeznek; nyersterményeink nyakára pedig az agrárállamok termékeit zúditják kedvezményes behozatali vámtételekkel.

Kereskedelmünk az osztrák kereskedelem pórázára van fűzve, az osztrák ér-

dekeket szolgálja, mert egyszerű közvetítője az osztrák ipar termékeinek a mi fogyasztó piacunkon. Ez az oka, hogy iparpártolási akciónk nem képes nagyobb eredményeket produkálni a hazai ipar fellendítése körül. Hisz a fogyasztó közönség, ha akarna is hazai iparcikkeket vásárolni, kereskedőinknél legtöbbször csak osztrák gyártmányt talál, nem ritkán hazai gyártmány hamis firmája alatt. Bizonyíték rá a Polonyi által minap a képviselőház asztalára letett három pár cipő.

Az osztrák viszonyok züllöttsége pedig törvény értelmében már régen nemcsak utalt, de egyenesen kényszerített is arra, hogy szüntessük meg a közös gazdálkodást. E helyett azonban mindenféle furfangos formulával megkerültük a törvényt; föntartottuk a csupán kétoldalu szerződéssel föntartható közösséget egyoldalu rendelkezéssel is és bizunk benne, hogy az osztrák alkotmányos népképviselő ezentul sem lesz munkaképes és nem döntheti halomra a mi egyoldalu rendelkezésünket.

Ilyen viszonyok között hasztalan biztatnak minket a kormánypárti részről, hogy majd így meg úgy függetlenítik gazdasági politikánkat Ausztriától, ha a közösségben nem védelmezhetjük meg érdekeinket, vagy ha erre minket az osztrák viszonyok kényszerítenek. Önálló gazdasági politikára azért a kormány mégsem gondol, bármi történjék; mert minden újabb

kiegyezésre ráfogják majd, mint eddig is tették, hogy az kielégíti érdekeinket; Ausztriában pedig akármilyen fölfordulás következék is be, azzal a gazdasági különválás kényszerűségét bekövetkezettnek mégsem fogják elismerni, hanem találnak ki majd újabb formulákat, a melyek a közösség föntartását mechanikus uton lehetővé teszik.

És ha kutatjuk ennek a különös jelenségnek az okát, azt a titkos rugót, a mely a magyar kormánypolitikát oly ellenállhatatlan erővel hajtja gazdasági függőségünknek örök időkre való föntartásához, rájövünk, hogy ez a titkos rugó nem egyéb, mint a közjogi politika.

Mikor az ébredezni kezdő nemzeti öntudat kezdi sarkalni kormányköreinket, hogy valósítsák meg törvényben gyökerező jogunkat és függetlenítsék legalább a gazdasági téren hazánkat, akkor fölhangzik a kormánypártról az intelem, hogy óvakodjunk a gazdasági önállóságot konfundálni a közjogi politikával, mert ez tisztán gazdasági természetű kérdés, melyet csak a célszerűség szempontjából kell mérlegelni. Pedig éppen a kormány és pártja erőlteti valójában a közösség föntartását közjogi politika szempontjából, miután az már rég eldöntött igazság, hogy az a gazdasági célszerűség szempontjából már rég elvetendő lett volna.

A nagyhatalmi állás s a monarchia

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Halotti szokások a baranyai Hegyhát vidékén.

Irta: Albert István.

(Folytatás és vége.)

Nappal egymást érik a halott rokonai a halottas házban. A vidéken, szomszéd közösségben lakó rokonokat külön postával hívják temetésre. A fehér cselédek siratják a halottat, a férfiak körülállják s eegondúknak az halál csufságiról. — Esti harangszó után jönnek a »vérrasztók«, egy-két öreg cseléd s a rokonság nagyságához mérten nyolc-tíz leány és legény. A frissen sült kőtest, rétest, pár üveg bort az »asztóra« helyezik a vérrasztók számára. Ekkor szomorú, könnyes arcot keresve sem találunk a halottas házban. Az öregebb vérrasztók a halott élettörténetét mondogatják egymásnak, ezenközben szorgalmasan »majszolik« a kőtest s erősen fogyasztják a meg megújuló »üjegek« tartalmát. A »külöknépség« külön sarokba vonul s ott mesélgetéssel, játékkal mulattatják egymást, el-elméskáznak, oly jó kedvvel, hogy úgy harsog a halottas szoba a leányok és a legények jóízű kacagásától. Tizenkét óra előtt a fiatalok is falatozáshoz fognak s ha a kőtes, rétes, egyéb étel, valamint a bor is el-

fogy, vig nevetkezéssel térnek haza. A halott hozzátartozói a halottal egy szobában hálnak.

A temetés rendes körülmények közt a délutáni órákban történik. A koporsót és Szent Mihály lovát közvetlenül a temetés megkezdése előtt hozzák a halottas házhoz. Ha a pap és mester a halottas házhoz közelednek, »csöndítenek«, azaz igen röviden harangoznak egy kisebb haranggal, ha pedig a halottas udvaarra érnek, erős kalapácsütésekkel lezárják a koporsó fedelét.

Ha már az egész gyülekezet együtt van, zárt koporsóban kihozzák a halottat s a Szent Mihály lovára helyezik. Egy férfi elhozza a »sibatévő« kötelet s azzal a koporsót a Szent Mihály lovára kötik. Innen ered azon régi tözsgyökeres mondás: Szögény kissebbik uram bizony enyargót, vagy: Bizony, szögény köröszt komámnak (nászomnak) se köt vóna eenyar góni, mög, ha inkább hógatott vóna a szögényre, mint jaz pogány doktorra.

A koporsóra három-négy »vastokot« (viaszgyertya-tekerés) s egy ivópoharat tesznek szentelt vízzel, benne egy szál takácsmá-csonyával. Az érkezők ezzel hintik meg a koporsót. Az ángyi ekkor visszamegy a halottas szobába s hoz két »széruhát«, egyet a pap számára a nagy keresztre, egyet a mesternek a kis keresztre (fejféra).

Kis halottnál (gyermek) piros kendőt (zsebvelőt) adnak, de csak a mesternek: férhömönőnél vagy legényembőrnél gyoicstürülköző járja, míg öregeknél szakajtó ruhából telik a széruba.

A férfi rokonok távolabban, az asszonyok és lányok közvetlenül a koporsó mellett helyezkednek el, át-átölelve a koporsót hangosan siratják. Elmondva, illetve elénekelve a halott utolsó tetteit, betegségének s halálának lefolyását. Minél kedvesebb a halott, a jajszó is annál nagyobb.

Egy szegény napszámos embert, földásás közben a leomló föld maga alá temetett. Szörnyet halt. — Özvegyen maradt hitvestársának siratóját im itt közlöm:

Jaj, édes párom
Mér hogy az Isten olyan
Hirtelen e vitte keedöt.
Mér csak vesárnap is, hogy faata főztömet
Most má kiterítve.
Jaj, jaj, jaj, jaj, mi lösz árváidbu.
Oh én szögény lölköm, hová jutottam.
Nem hajja má jaz én szavam kee; nem fele
[rá kee.
Ki csinyája mög má ásó, kapa nyelem?
Kee tudta csak.
Ki keres könyeret, ha nem kee?
Ki mondja má: édös Vicám?
Oh, jaj, jaj, mi lösz velem.

A szorosán vett temetési szertartás után következik a mester bucsuztatója, énekelve. A fennebb említett halott bucsuztatóját közlöm. Megjegyezni kívánom: ha a mester bucsuztatója közben valakit néven szólít, az a koporsóhoz lép s szentelt vizet hint rá.

Rettegsz óh ember,
Látván, milyen véged.
Nem tudod, mely napon
Lesz gyász sirba teted.

egységének érdeke az, a melyet Magyarország gazdasági önállóságától féltének a bécsi udvari körök s a melyeknek csak egyszerű szócsöve a magyar kormány, mikor a gazdasági közösséget a monarchia egysége és nagyhatalmi állása szempontjából hirdeti szükségesnek s ennek megmentése végett újabb áldozathozatalra iparkodik sarkalni az országot.

Fején találta a szöveget Mezőssy Béla, mikor hétfői beszédében utalt arra, hogy hiába hivatkozik arra a miniszterelnök, hogy megvan az országnak az önrendelkezési joga, benne van a törvényben és a nemzet akkor élhet vele, a mikor akar. Szó sincs róla! Azt a jogot csak addig tűrik meg a mi törvénytárunkban, amíg ez a jelenlegi állapotok fentartására alkalmas; az önálló vámterület fölállítását azonban nem engedik fölülről, nem engedik pedig politikai okokból.

Ezek a politikai okok azonban a bécsi udvari köröknek egy megcsontosodott előítéletére vezethetők vissza, a mely már oly sok szenvedésnek volt kuforrása hazánkban s a mely már oly sok nehéz megpróbáltatásnak és keserű csalódásnak tette ki magát az uralkodóházat is. Az összbirodalmi eszme kísértő szelleme az, mely a Habsburgok uralmára veszedelmesnek látja Magyarországot állami önállóságának érvényesülését bármily téren s azért megfeszíti minden erejét, hogy ez az önállóság a törvénykönyvben eltemetve maradjon és való életrekelését minden áron megakadályozza.

Pedig hogy milyen rövidlátó, szerencsétlen politika ez magának az uralkodóháznak a szempontjából is, azt csattanósan bizonyította Mezőssy főntebb idézett beszédében, mikor utalt arra, hogy ha a magyar nemzet, a mely hűséges tudott lenni évszázadokon át akkor, mikor a hatalom keze csak pusztulást, vért és tenger könyvet

árasztott erre az országra; ha hűséges volt akkor, mikor világhódítók nyujtották kezüket arra, hogy szabaddá tegyék: milyen esztelen rémlátás az a felfogás, hogy akkor változtatná meg ősei hagyományos politikáját, ha végrevalahára a tényleges hatalom a nemzet legfőbb aspirációit megvalósítaná.

Ezt magyarázza meg a nemzet érdekeit képviselni hivatott magyar tanácsadó a jóságos uralkodónak s akkor el fognak tűnni azok a politikai akadályok, melyek gazdasági önállóságunk érvényesítésének útjában állanak. Persze akkor nem szabadna azzal áltatni az uralkodót, hogy a magyar nemzet ragaszkodik ahhoz a gyarmati helyzethez, a melybe a gazdasági közösség keverte.

Hirek.

Pécs, 1901. február 6.

Egy folyamodvány,

vagy:

A paksi orgonanyomó.

Hosszu időn keresztül volt a paksi r. kath. templomban orgonanyomó Eberling János 48-as közvitéz. Érdekes alak volt ő sokféle tekintetben. Pár évvel ezelőtt költözött el oda, honnan a föltámadás előtt nincs visszatérés és talán a Cherubok karát kíséző lágy zengésű orgonának — ott a tulvilágon — szintén ő a nyomója. Hej, mert hét vármegyében kellene keresni párját az olyan orgonanyomónak, mint Eberling volt! Értette ő az orgona nyomást nagyon! Egyedüli vágya volt az ujonan épített pécsi székesegyházban nyomhatni az orgonát! Szegény öreg, ez az óhaja soha sem mehetett teljesedésbe!

Azt mondták neki, hogy ott kottából kell az orgonát nyomni, azért buzgón tanulgatta a kottákat; próbálta kottából a paksi orgonát is nyomni. És mikor már szentül meg volt győződve, hogy ő kottából tud orgonát nyomni és mikor már tudományával Pécsre készült menni az orgonanyomói állásért, akkor érte

el a halál jéghideg keze és igen-igen csendes emberré tette őt, a derék Eberling János 48-as közvitéz, a paksi r. kath. egyház buzgó orgonanyomóját . . .

* * *

Hogy e sorokban emléket felujtóm, ez azért van, mivel egy érdekes akta került a napokban kezeim közé, melyet a jó Eberling bácsi a szegzárdi pénzügyigazgatóságához adott be 1894. évi október hó 11.-én, a melynek a szegzárdi pénzügyigazgatóság aktái között 37.074/94. sz. a. nyomát lehet találni most is. Egy pöre volt egész életében szegény öregnek, melyben Eberling Ádámot, testvérének fiát pörölte — ezt is elvesztette. Ráadásul, mivel az iratokra bélyeget nem tett — nem sokára a pör letárgyalása után, fizetési meghagyást kapott a dunaföldvári adóhivaltól, vagy jön a végrehajtó. A kirótt bírságot folyamodta meg az öreg az alábbi kérvényben, mely annyi eredetiséggel van megírva, hogy az érdekes kuriozumot nem tartom érdektelennek szívesen közölni.

Íme a kérvény:

Tekintetes m. kir. adóhivatal!

Én nemes és nemzeti Eberburgi Eberling János 48-as huszár őrmester, még a régi jó világba szolgáltam a 7-ik huszárezrednél, a híres Percel-ezred hűséges vitéze, születtem Krisztus utáni 1811-iki esztendőben. Szent György havának Nepomuki Szent Johannes napján éjfélt után 1/2 2 órakor. Jelenleg a paksi r. kath. egyház orgonanyomója vagyok.

Töredelmes szívvel szánom és bánom azon rettenetes és töredelmes és általam holtiglan utálatos bűnömöt, hogy én szegény szerencsétlen áhitatos ember, azt az Eberling Ádámot, testvérem fiát megpöröltem a paksi tek. kir. járásbírósnál, a pert elvesztettem, minek utánna ámbátor a legutolsó tárgyaláskor a tek. Bíró azzal nyilatkozványozott, hogy a tárgyalási jegyzőkönyvre és ítéletre billeg szükséges, azt pedig mint 48-as ember úgy fogtam fel rövid gyarló eszemmel, hogy a negyvennyolcas honvédek tökéletesen billeg mentesek, billeget a jelzett okmányokra nem tettem, miért is a Tekintetes magy. kir. adóhivatal által 390 sz. a. 1 ezüstforint 20 kr. és bírság fejében 4 ezüstforint 80 krral rovattam meg.

Én amugy is a megfigyelő osztálynak

Az ítélő bíró
Elküld egyszer érted,
Azért a vétektől
Tartsd tisztán lelkedet.

E Törgyéki Péter
Eztet nem remélte
Hogy ily hirtelenül
Legyen neki vége.
Jó kedvvel indult ki
Házából munkára:
S íme halva hozták
Vissza lakására.

Szomorú udvar ez,
Buzgó keresztények,
Mert egy jó atyáért
Hangzik itt az ének.
De halál karjai
Senkit nem kimélnék.
Nincsenek előtte
Érdemek és évek.

Munkabíró kezek
Bedültek a porba.
Ki keres kenyeret
Az árvák számára.
Az elaggott nők
Nem képesek arra,
Özvegycs és árváit
Hogy majd eltarthassa.

De minekelőtte
Innét eltávozom,
És negyven évekket
Életem bezárom,
Csak tizennyolc éve,
Hogy ismerem párom,
Immár kedvesimtől
Veszem bucsuzásom.

Törő Vica nékem
Kedves hites társom,

Csak tizennyolc évig
Volt veled lakásom.
De Isten rendelte,
Hogy most el kell válnom,
Jer hát utoljára
Hozzám, kedves párom.

Kedves, édes párom
Most bocsáss meg nekem.
Én is megbocsátok,
Tudja jó Istenem.
Áldjon meg az Isten,
Szeretett jó párom,
Ez mostan tehozzád
Utolsó szólásom.

Óh, árvák Istene
Tekints magzatimra,
Kati, Trézsi, Ruzsa,
Gyenge árváimra,
Kik gyenge korukban
Jutnak árvaságra;
Viselj Uram Jézus
Gondot mindannyira.

Én kedves árváim
Nincs többé atyátok,
Kenyeret kereső
Jó édes atyátok.
A föld alá ássák
Ti táplálótokat,
Isten vezérelje
A ti sorsotokat.

Gyere Kati nékem
Kedves édes anyám,
Kezedet csókolja
Az én megfásult szám.
Meggzúnt az életem
S vele a nyavalyám,
Nincs már Péter fiad,
Szeretett jó aayám.

Törgyéki Benedek,
Szeretett jó öcsém,
Ki tán nem is tudod,
Hogy, ma temettetem;
A te jó pároddal,
Már megbocsászatok.
Éljetek boldogul
S az Istent áldjátok.

Törgyéki Ilona
Néném, sógorommal,
Kedves gyermekeddel
S egész családdal.
Megbocsászatok már,
Ha voltam hántással
Segéljete ti is
Egy-két Miatyánkkal.

Ugy szintén Géra Pál
Szeretett bátyámra,
És a Kiss Andrásra,
Egész családjára.
Az Isten vigyázzon
Minden övéire,
Végre a mennyekbe
Magához fölvigye.

Mind közönségesen
Édes komájaim,
Megbocsászatok már,
Ha voltak hibáim.
Keserves szívemből
Mást nem kívánhatok:
Éljetek boldogul,
Az Istent áldjátok.

Vigyétek előttem
Gyászot lobogómat;
A szent kereszt után
Megfásult tagomat.
Gyásznépeim pedig
Kisérjék utamat:

jelöltje vagyok, vagyontalan szegény, de becsületos ember, kétszer pusztított lakásomon tűzvész, tönkre jutottam, rengeteg örökségemet a sok fosztogatás, sikkasztás, orgazdaság, rablás, belőrés olyannyira kipusztította, hogy nekem jelenleg semmi vagyonom sincs, csupán a mi rajtam van, a 12 drb. érdemjelem pedig le nem foglalható, tehát kár volna exekválni.

Nem akarom, hogy csekély ágyruhám az adó martaléka legyen, azt egy néma, szerencsétlen 22 éves leányomnak akarom adni, ha férjhez megy, kérem a Tekintetes m. kir. Adóhivatalt, méltóztassék ezen fellebbezésemet a Tek. szegzárdi m. kir. pénzügyigazgatóságához felterjeszteni, a hol is esedezem:

Méltóztassék a reám rótt 390. sz. fizetési meghagyást törölni illetőleg a fizetés alól felmenteni, mert pecalni ugysem tudok, hogy pedig az 1892. évi április hó 19-én tárgyaláskor a szomorú fizetési kötelezettségnek eleget nem tettem, ezt annak tulajdonítványozni méltóztatványoztassék, hogy a nervus rerum verum gerendarum vulgó pénzmag mennyisége gyenge bugyélárisom fenekének mélyén a zerus pontig leapadni magát nem átallotta.

Egyedüli remény kecséget, hogy ismer a Tekintetes főnök úr is földváron az adóhivatalnál, azt hiszem, pártolni fog alázatos szolgálja

Eberling János s. k.
48-as honvéd-örmester
orgona nyomó.

Bizony szegény öreg, mint maga is írja kérvényében, öregségére már a »megfigyelő osztálynak jelöltje« volt. Sok olyan dolgot tett, mi erre engedett következtetni. Megtette az öreg azt is, hogy fényes nappal egy nagy égő istállólámpával járt az utcán.

Rögeszméje volt, hogy őt mindenki megcsalja, kifosztja, kirabolja és a kire gyanuja támadt — lett légyen az ur, vagy más, — irgalmatlanul összegazemberezte, lehordta, a hol érte, ha utcán, ha másutt.

Annyiszor állította az öreg, hogy ő örömest volt 48-ban és nem közember, hogy szentül hitte ő maga is később. Tömérdek sok érdemjelet hordott, még a hátán is volt vagy három-négy, melyek mindegyikének el tudta mondani az eredetét, a tőle megszokott bőbeszédűséggel.

Könyörülj Istenem,
Bocsásd meg hibámat.
Mindenkinek szive
És nyelve azt mondja:
E Törvényi Pétert
Isten nyugosztalja!

A bucsuztató elhangzása után a menet megindul a temetőbe. A temetőkapuban egy percre megállanak a halottal. Azt hiszik, hogy a halott lelke a temetőkapuban vár addig, míg egy új halott lelke felváltja. A sirszentelési szertartás után az elhunyt egy hozzátartozója megköszöni a gyászoló közönségnek, hogy: »nagy tisztósséggó eehantót éddős szülő atyánk (éddős testvéröm, éddős párom) bizodal-mában alázatosan köszönjük, hogy a temetésre ejöttek!« Most a béjelentő rokony oda lép a paphoz és mesterhez s megkérdi, vajon mennyi lézön fáradságuk dija s azon helyt megfizeti a temetési járulékot. Papot, mestert azért fizetnek a temetőben, hogy a halott lássa, hogy eltemetetésének költségeivel senkinek adósai nem maradnak.

A halott ágyát azon mód hagyják s abba, ha a férj halt el, a feleség, ha a feleség halt el, a férj fekszik bele, hogy a halott álmában tudtára adva kívánságát, teljesítse azt és hogy hamarabb elfelejttesse.

A halotti tort az nap megtartják; de a temetés utáni napon már mindenki úgy végzi megszokott munkáját, mintha mi sem történt volna a háznál.

Folytonos hadilában állt a paksi kántoral, kit lenézett, mert — ugymond — semmi hasznát sem lehet venni a kántornak, ha ő nem nyomná az orgonát, sőt kész volt összeveszni azzal, ki azt merte állítani, hogy nagyobb ügyesség kell az orgonáláshoz, mint az orgonanyomáshoz.

Egy alkalommal néhány cigány gyász-miséjét morderatott. A cigányok miséje előtt egy német mise volt. Az orgonáló kántor, tévedésből a cigányok által fizetett misét is németül énekelte. Mise végeztével a cigányok megvárták, míg a kántor lejött az orgonától és nagy zajjal tudakolták tőle, hogy miért volt a mise németül és miért nem magyarul tartva. A kántor, hogy minél előbb szabadulhasson a cigányoktól, vállát vonogatva így szólt:

— Hja barátaim, én nem tehetek róla, azért volt a mise németül, mert az *Eberling németül nyomta az orgonát.*

Csak látni kellett volna a jó öreg Eberling bácsit, mint feszítette ki mellét büszkén, azzal a tudattal, hogy úgy lesz tartva a mise, mint a hogy ő nyomja az orgonát. Csak azt restelte nagyon — és ezt igen sokszor emlegette — hogy 48-as honvéd létére meg tudott tévedni és németül nyomta az orgonát még akkor is, mikor magyarul kellett volna . . .

Szegény jó öreg Eberling bácsi a »paksi róm. kath. egyház« volt derék orgonanyomója te! ne vedd tőlem rossz néven, ott fenn a magasban, hogy viselt dolgaidat föllevenitettem. Tudom te nagy idők tanuja, hogy míg itt e sárgombócot taposták öreg lábaid, sokaknak szerezteél vig órákat és napokat, sajátos eredetiséggel — most a midőn ott fenn a mennyei karok fuvelaszerű, kimondhatlanul édes zenéjü orgonáját fujtatod, nem fogsz neheztelni, ha ismét néhányan elmosolyodnak, furfangos eszedjárására valló folyamodványodat és becsületos életed érdekes epizódjait olvasván.

Magyar-Bors.

Az új század regényírója.

Egy fiatal ember jött hozzám tegnap, amint a kávéházban ültem.

— Alá szolgálja. Én Gyöngye Ambrus regényíró vagyok.

— Nagyon örvendek. Nevem: Cáppli, üres órámban ujságíró.

— Ép azért bátorodom uraságodnak magamat bemutatni, mert megtudtam, hogy a lapoknak dolgozik.

— Mivel lehetek szolgálatára?

— Arra kérném uram, hogy protezsálna engem a lapnál, melybe dolgozik. Fiatal kezdő vagyok és a legkisebb ismeretségem sincs irói körökben. Egy regényt irtam, melynek első fejezete épen véletlenül nálam van.

Átvettem az iratot. Egy kutyanyelvet tartalmazott az egész első fejezet. Két és fél perc alatt szépen keresztül is olvastam.

— Ugy-e remek? kérdezte türelmét vesztve a fiatal regényíró.

— Nagyon remek! Csak az a hibája, hogy a poézis kimaradt belőle.

— Uram, az nem hiba. Az új század regényeinek ilyennek kell lenni. Engem a múlt század regényei idegessé tesznek s étvágyamat rontják. Nagyon émelgyősek és a négy évszak, az ásvány, a természettan, természetrajz összes tárgyait megtalálja bennük, sőt legtöbb esetben a drogueria sem hiányzik belőle.

Ez az igazi regény, mely rövid, velős szavakban adja elő a mű meséjét. Az olvasó végezze a színezést, én csak a témát adom elő.

S próbálja meg csak kérem, közzé tenni, majd a hatást észreveszi a kiadó, mert ellehet rá készülve, hogy elkapkodják a lapot.

*

Elváltunk. Én megígértem, hogy közzéteszem az új század első új találmányu regényét. Ime:

Maksai Mundi. Légh Lajos harminc éves. Erős testes és hirtelen szerelmes. Daresme Klári. — Egy milliomos csinos felesége. — Az asszonyka fiatal, tüzes és hirtelen szerelmes. — A milliomosnál gyengeség. — Hosszu betegség. — Gyöngéd gondolatok az asszony-nál. — A férfi érzi, hogy nem tud élni a nő nélkül. — Bemutatás. — Mélyebb ismeretség. — Házhöz járás. — Rezignáció. — Kin. — Álmatlan éjszakák az asszony-nál. — Viszont szerelem. — Ennek megvallása. — Holdfény. — Kirándulás kettesben léghajón. — Elválás a szerelmesek közt egy évre. — A milliomosnál golya száll a házra. — A férj kételkedik. — Az asszony hazudik. — Végre megvallja. — Folyt. köv.: — A bíróságnál.

Capelli.

Napirend 1901. február 7-én.

Naptár: csütörtök, febr. 7. — Róm.-kath.: Romuáld. — Prot.: Rikárd — Görög-kel. (jan. 25.) Gergely. — Zsidó: Sebat 18. — Nap kél 7 óra 3 perckor; nyugszik 4 óra 54 perckor. — Hold kél 9 óra 19 perckor este; nyugszik 8 óra 9 perckor reggel.

Időjelzés: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: helyenkint csapadék és derült idő várható

Polgári bál a Hétféjedelemben.

Színház: »Kukta kisasszony«; operett.

— (A püspök adománya.) Hettyey

Sámuel megyéspüspök a »Magyarországi Munkások Rokkant és Nyugdíj Egyletének« száz koronát adományozott. — Az egyesület tagjainak száma napról-napra szaporodik, különösen önálló iparosok és kisebb hivatalnokok iratkoznak be tagoknak nagy számmal.

— (Jegyzők közgyűlése.) Baranyavármegye jegyzői a folyó február hónapban tartják meg évi rendes közgyűlésüket, melynek határideje azonban végleg nincs még megállapítva. Hír szerint, ha gátló körülmény közbe nem jön, úgy február hó tizenötödikén délelőtt tíz órakor a vármegye közgyűlési termében fogják a jegyzők idei évi rendes közgyűlésüket megtartani.

— (A pécsi kereskedelmi és iparkamara)

február hó 8-án (pénteken) d. u. 3 órakor, saját házában rendes közülést tart. A napirend tárgyai: I. Elnöki előterjesztések. II. A kamarai iroda ügyforgalmi jelentése. III. Tárgyalási ügyek: 1. A kereskedelmiügyi m. kir. miniszternek Kindl József kamarai beltagnak a kamara alelnökévé történő megválasztását megerősítő leirata. 2. U. annak leirata a kamara székhelyén egy munkaközvetítő intézetnek felállítása tárgyában. 3. U. annak leirata a kereskedelmi alkalmazottak szolgálati viszonyainak szabályozásáról alkotott törvényjavaslat előadói tervezetének véleményezése tárgyában. 4. U. annak leirata országos jellegű és időszakonként rendszeresen ismétlődő tanonc- és segédmunka-kiállítások tárgyában. 5. U. annak leirata a budapesti keleti kereskedelmi akadémiának ösztöndíj adományozásával való támogatása tárgyában. 6. U. annak leirata az állami hivatalok és intézetek nyomtatvány szükségletének a vidéki nyomdák-ból való beszerzése tárgyában. 7. U. annak leirata a hazai ipar pártolása ügyében. 8. U. annak leirata a temesvári cipőgyár állami segélyezése ügyében a hazai ipartestületek előterjesztésére adott válaszával. 9. U. annak leirata a hazai iparnak a közös hadsereg és haditergerészet összes szükségleteiben való részeltetése ügyében. 10. U. annak leirata az állami támogatás és kedvezmények iránt beadott kérvények véleményezésénél figyelembe veendő általános szempontok tárgyában. 11. U. annak leirata az állam által adományozott gépek üzemben tartásának ellenőrzéséről évenként teendő jelentések tárgyában. 12. U. annak leirata az ipari törzskönyv berendezésére vonatkozólag. 13. Somogyvármegye közigazgatási bizottságának átirata Szigetvár nagyköz-

ség kövezetvám-szedési jogának meghosszabbítása ügyében. 14. U. annak átirata a Dráva folyón levő repülő kompon gyakorolt vámszedési jog meghosszabbítása tárgyában. 15. Kaposvár város tanácsának átirata a kaposvári iparossegédek rajztanfolyamának segélyezése tárgyában. 16. Tamási nagyközség átirata piaci szabályzatainak véleményezése tárgyában. 17. A pozsonyi társkamara átirata a fogyasztási szövetkezetek ügyében a kereskedelemügyi m. kir. miniszterhez intézett felterjesztésének pártolása iránt. 18. Elnöki előterjesztés a megüresedett ösztöndíj-hely betöltése iránt. 19. Jánosi Engel József kamarai beltág indítványja a kamaráknak a tarifa-bizottságban való képviselése iránt.

— **(A Zsolnay-szobor-alap)** javára a pécsi kereskedelmi és iparkamarához érkezett adományokról LXIII. kimutatás. A LXII. kimutatás összege 25.966 k 14 f. Dr. Jellachich Károly Dárda 10 k, dr. Krasznay Miklós gyűjtvén: dr. Krasznay Miklós és neje Pécs, dr. Keller István Budapest 200—200 k, özv. Grossinger Károlyné Ujvidék 50 k, összesen: 450 k, Leitner Flóra Pécs 2 k, Rangh Nándor ny. pléb. 2 k Pécs. Összesen: 26.430 kor. 14 fill.

— **(A kultuszminiszter a pécsi museumnak.)** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter a vidéki muzeumok gyarapítására szolgáló anyagból a Pécsen létesülő muzeum részére négy festményt letétképen átengedett.

— **(A pécs-baranyamegyei képzőművészeti és museum-egyesület)** előkészítő bizottságának elnöke, Majorossy Imre polgármester, ma küldte szét az egyesület aláírási ivateit. Az ivatek folyó hó tizenhatodikáig küldendők vissza Smik Antal városi osztálymérnökhöz. — A rendes tagok évi díja nyolc korona; pártoló tagoké két korona; alapító tagoké ötszáz korona és örökös tagoké ezer korona.

— **(Halálozás.)** Marsall Józsefné szül. Jäger Katalin, életének 28-ik évében, ma meghalt. Temetése holnap (csütörtökön) délután 3 órakor lesz az alsóputurka utca 5. számú házból a budaikülvárosi temetőben. Lelkiudveért az engesztelő-misést pénteken 9 órakor tartják az ágostoni templomban. A korán elhunyt fiatal asszonyt férje, két gyermeke, testvérei és a rokonság gyászolja.

— **(A pécsi bejelentő hivatal.)** E címen a „Magyar Szó” mai száma egy inkább maliciózus, mint alapos felszólalást közöl, melyben egy Pécsen járt budapesti egyén elpanaszolja, hogy Pécsen nincs bejelentő hivatal. Van ugyan a rendőrkapitányság által egybeállított tisztviselői lakjegyzék, de ezt neki főkapitányi engedély nélkül nem adták s mert ő vasárnap tizenegy óra után már Vassary Gyula főkapitányt nem találta hivatalában, hát nem is tudta meg pécsi ismerősei lakását s így azokat meg se látogathatta . . . Hát az tény, hogy Pécsen még nincs bejelentő hivatal, de hogy nincs, az nem annyira a rendőrkapitányságon, mint magasabb faktorokon múlik. Az is tény, hogy a főkapitány az összes pécsi tisztviselői lakjegyzékét egybeállította, de ezt rendőrségi és hivatalos használatra tette. E lakjegyzékek az összes pécsi városi, megyei s állami hivatalok főnökeinél megvannak s a rendőrség használatára is van pár példány felretéve, a mik bizony következőképp privát embernek — ki nem adhatók. — Az is tény továbbá, hogy vasárnap — nem tizenegy óra után, hanem tizenkettő előtt alig tíz perccel — járt két budapesti ember a rendőrségi kiadóban, hol bizány Pivonkay bátyánk azt mondta nekik, hogy a főkapitány engedélyével mutathatja csak meg a lakjegy-

zékét. Mert hát nem azért készült az, hogy azt bárki megnézhesse, használhassa és esetleg holmi vigécek elrontsák pár száz pécsi hivatalnok vasárnap délutáni pihenőjét. Hogy a főkapitányt vasárnap tizenkét óra előtt tíz perccel nem találta hivatalban a két budapesti egyén, ez nem valami égbekiáltó eset. S erre Pivonkay bátyáknak természetesen csak az lehetett a válasza, hogy akkor nem adhatja ki a névjegyzékét. Azonban utasította a budapesti egyéneket a városházára a rendőrszakaszvezetőhöz, a hol van egy nyomtatott cím és lakjegyzék, ott keressék meg, a kiket azárnak. Ha a budapesti egyének ezt nem tették, az az ő bajuk!

— **(Uj gyógyszer-tár Pakson.)** A paksi képviselőtestület a napokban tartott gyűlésen kimondotta, hogy Pakson még egy gyógyszer-tár felállítását szükségesnek tartja. Így Paksnak nem sokára két gyógyszer-tára fog lenni.

— **(A pécsi építő munkások szakegylete)** rendes évi közgyűlése 120 tag jelenlétében tartatott meg, melyen a következő tisztviselők választottak meg u. m. Elnök. Pécs József, II. od. elnök Molnár Ferenc, jegyző Szőke Sándor II. od. jegyző Szekeres Mihály, számvető Foór János, pénztárnok Horvát János, könyvtárnok Zsifkovics András. Választmányi tagok: Szabó József, Gábelics György, Varga János, Hauzer Lajos, Horváth József, Lóvrits Mihály, ifj. Darázsics József, Zsifkovics Matyas. Szekeres Károly, Jurisics György, Káfic István Wárdai István. Pótagok: Markus Antal, Novákovics Ferenc, Horváth György, Szvaratkó János, ifj. Horváth József, Mihálovics András. Ellenőrök: Novákovics Alajos, Tóth József, Szekeres József, Misángyi István, Eizelein József. Békeltető bizottság: Mitrovics György, Varga Ferenc, Heizer Kálmán, Lotáretz Mihály, Darázsics Maté. Pótagok: Kovács Ferenc, Piskur István.

— **(A kaposvári izr. nőegylet)** a napokban tartotta évi közgyűlését. A közgyűlés elé terjesztett kimutatások és számadások a következő adatokat tartalmazzák az egylet viszonyairól és vagyoni helyzetéről. Van az egyletnek 2 tiszteletbeli, 5 pártoló és 372 rendes tagja, kik éven át havonkénti részletekben befizettek az egylet pénztárába 2278 k 20 fillért. A pártoló tagok 54 koronát. Az egylet jövedelme: szelvényekből, kamatokból, kézi pénztári kamatokból, templomi adakozásokból és vigalmak jövedelmeiből, adakozásokból és perselygyűjtésekből — a fentebbi tagdíjakkal együtt — kitesznek 6188 k 29 fillért. Rendes havi segélyek címén 1900. évben kiadott az egylet 1996 koronát. Rendkívüli segélyre volt 1779 k 80 f. A tőkéhez csatoltak 300 koronát, ugyancsak 200 k. alapítványi összeget; könyveit fizetésére és nyomtatványokra kiadtak 339 koronát, marad pénzkészlet rendelkezésre 1083 k 49 f. Az egylet vagyoni állása 1900. évi december hó 31 én alapítványokban és takarékbetétekben 10110 k 74 f. E számadások ékesenszóló bizonyítékai annak, hogy a humanus egylet a gondos vezetés mellett folyton erősödik; a tagok és alapítványok nagy száma pedig azt bizonyítja, hogy a közönség jótékonyági erénye állandó és buzgó ápolás és ösztönzés által fejlesztetik; miért az egylet derék vezetősége, élén Kunfi Adolfné elnökkel, teljes mértékben kiérdemli a közönség hálás elismerését.

— **(Csempészett gyermek.)** Három évvel ezelőtt történt, hogy V . . . K. tolnai lakosnő reményteljes állapotot szinelve, Szegzárdra ment és ott jó pénzért egy anyától vett egy kis csecsemőt, a kit azután hazavitt Tolnára, a hol, dacára annak, hogy Szegzárdon már megkeresztelték, újra bejegyeztette az anyakönyvvezetőnél saját nevére. A szegény asszony azért követte el ezt a gyermekcsempészett, mert férje sokszor szemrehányást tett neki, hogy miért nincs gyermekök. A dolog valahogy kitudódott és a bíróság az anyát elítélte, a férj pedig elhagyta. A napok-

ban azután V . . . K.-né egy gyermeknek adott életet a szegzárdi Ferenc-kórházban, a mi által bebizonyosodott, hogy nem ő volt a gyermektelenség oka.

— **(Egy aranyóra története.)** Még január harmincegyedikén történt, hogy Zsiga Károly volt szigetvári járásbíró ápolás végett beszállították a pécsi városi kórházba. Zsigának ekkor eltűnt az aranyórája láncostul, mely pedig a zsebében volt. A rendőrség a nyomozást megindítván, Tóth Jenő tb. rendőrbiztos most kiderítette, hogy az arany óralánc Farkas István kórházi ápolónál van, kitől azt el is kobozta. Az aranyórát az ápoló zálogba tette s az érte kapott harminc forintot postatakarékba helyezte, a miről szóló betéti könyvét a rendőrség szintén lefoglalta. Az ápoló azt állítja, hogy ő találta; erős a gyanu azonban, hogy a beteg járásbíró beszállításakor úgy lopta ki annak zsebéből. Ezt különben a további bírói vizsgálat feladata lesz megállapítani.

— **(Postaszállító keresztetik.)** A nagykanizsai I. számú posta- és táviráda-hivatalnál a postaszállítói állás megüresedett. Ajánlatok március másodikáig adandók be a pécsi kir. posta- és táviráda-igazgatóságnál.

— **(Megölte a pálinka.)** Schrans Mihályné Pécs Katalin, Orsolya-utca hét szám alatti, harmincnyolc éves asszony tegnap este hirtelen meghalt. Még délelőtt a temetőben járt, hol anyja sírján siránkozott sokáig; de nem annyira fájdalomból, mint inkább azért, mert akkor is részeg volt, mikor ott künn sirdogált, mivel nagyon szerette a pálinkát, azt mondják róla. A rendőrség különben gyanusnak találta a hirtelen halált s bejelentette a törvényszéknek, a hol elrendelték az elhunyt törvényszéki boncolását.

— **(Meggzőkött fogoly.)** Hivatalos irás érkezett ma Szolnokról a vármegye pécsi járásának szolgabírói hivatalához, melyben arra kéri a szolgabíróságot, nyomoztatna járása területén valami Gulyás János nevű volt pincért, a ki azonban elzüllött, lopás miatt a szolnoki kir. járásbíróóság börtönébe került, a honnan azonban megszökött. A felhívás folytán most megindított nálunk is a nyomozás az eltűnt pincér után.

— **(Barnum cirkusza Pécsen.)** Barnum és Bailey világhírű cirkusza — mint tegnap jeleztük — áprilisban Pécsre érkezik egy napi itt tartózkodásra. A cirkusz képviselője ma járt a rendőrkapitányságnál s április huszonharmadikára, keddi napra nyert egy napi itt működésre hatósági engedélyt. A világhírű cirkusz külön vonaton jön s a tizenötezer ember számára emelendő cirkuszt pár óra alatt felállítja. Két nagy előadás lesz a cirkuszban: délután és este; azonban a csaknem számtalannak nevezhető különféle látványossági szakaszokban egész nap folynak a legkülönbözőbb mutatványok. A városi Tanács éppen mai ülésében foglalkozott a cirkusz helypénz-ügyével s mint halljuk, Barnum a Buza-tér egész alsó részét elfoglalja s helypénzül négyezer koronát fizet.

— **(Dohányfüst a bálakban.)** Egy bálozó anya figyelemreméltó felszólalást ír nekünk a bálaknál divatos nagy dohányfüst ellen. Általános szokás ugyanis, hogy a mikor a hölgyek éjfélután a fülledt bálteremből az étkező termekbe mennek vacsorázás végett, ott már akkoris szinte rágni lehet a dohany

füstöt, a mi azután még szaporodik elannyira, hogy vacsora után már opálszínű minden. Még rosszabb ez az állapot ott, a hol a bálterem nincs jól elkülönítve az étkező helyiségektől, mivel ott a dohányfüst a terembe is beszűrődik és éjjel után már ott is nagy a dohányfüst. A hölgyek, a kik nincsenek úgy hozzászokva a nikotin-ködökhöz, mint a férfiak, ettől a szokástól rendkívül sokat szenvednek s körülbelül itt lenne már annak az ideje, hogy ettől az Istencsapástól is megkímélje őket a férfiak lovagiassága, nem is beszélvén az egészségi szempontokról. A bálozó anya azt a valóban szerény indítványt teszi, hogy a rendezők szünet előtt ne engedjék meg a dohányzást, de mi azt gondoljuk, leghelyesebb volna a bál egész folyása alatt külön dohányzó és étkező terembe száműzni azokat az urakat, a kik a szivart elébe teszik a hölgyeknek és nem tudnak lemondani a dohányzás gyönyöreiről. Ezzel persze valamelyest megcsappanna a hölgyek számára fentartott étkező termekben az udvarlók száma, azonban úgy sincs nagy köszönet azoknak a gentlemaneknek az udvarlásában, a kik a szivarozást az udvarlás elébe teszik. — Annyi bizonyos, hogy ez a kultur-reform nem ártana.

— **(Megfagyott.)** Egy napszamos ember Kaposvárott jól bepálíkásván, a szabadban elaludt; többé fel sem ébredt, megfagyott. Különös, hogy a nagy hidegeknek nem volt Kaposvárott ily áldozatuk, ellenben az enyhe időjárás volt kegyetlenebb.

— **(Verekedő koldusok.)** Mosovics József, gadányi lakos házába a minap beállított egy szánalmaskülsőjű koldus, a ki alimizsnát kért a gazdától. A gazda be is ment a szobába, hogy egy darab kenyeret hozzon a szegény embernek, ki azonban ezt az időt

arra használta fel, hogy egy az ablakba akasztott sonkát ellopjon. A lopást meglátta a gazdának egy az udvaron foglalatokodó *Kleiner* Katalin nevű cselédje s elakarta venni a sonkát a koldustól. A koldus azonban hirtelen megfordult s öklével úgy arcul ütötte a cselédleányt, hogy annak menten eleredt az orrvére. A leány meglepetését felhasználta a koldus és kerekelt oldott. Mire a gazda kijött, már csak a vérzőorrú cselédet találta s kült helyét a koldusnak, a ki ellen különben megindították a nyomozást.

— **(A paksi kath. legényegylet)** február hó 10-én saját termében színelőadással egybekötött zártkörű táncmulatságot rendez. Belépti díj: az I—III. sorban 1 kor. 60 fillér; ülőhely a többi sorokban 1 kor. 20 fillér; állóhely 1 kor. Felülfizetéseket az egylet pénztára köszönettel fogad, és hirlap útján való nyugtázásról gondoskodni fog. Kezdeté 7 órakor. Jegyek előre válthatók Büttl Vince üzletében és este a pénztárnál. Színre kerül: A falu rossza. Eredeti népszínmű dalokkal, 3 felvonásban. Irta Tóth Ede. Előadják: Neuwirth József, Kratzl József, Tumpelk Mariska, Angyal Teruska, Hum János, Szikora Mariska, Eisenberger József, Petánzky Katica, Schönwitz Teruska, Schnepf János, Heiszler Ferenc, Heiszler István, Szelp György, Kern Ferenc, Bodahelyi Lipót, Hercog József, Hum Ferenc és Wolf Márton.

— **(Már ismét egy német levél.)** Zsombolya községnek, mely még ma is óriási előszeretettel fitogtatja német voltát, valami illetőségi ügyben baja akadt Baranyavármegyével s miután — úgy látszik — a község érdemes előjárósága szenvedélyesen üzi a ger-

manizálást, hát olyan levelet menesztett hozzánk, mely elejétől végig német nyelven van írva, sőt a boritékon is »An das löbl. Comitát Fünfkirchen. Baranya« van címezve. Eltekintve attól, hogy Pécs vármegyének nem Baranya a székhelye, mégis csak furcsa dolog, hogy némely községnek sehogy sem fér a fejébe, hogy miért ne lehetne Magyarország területén németül levelezni? Különben megnyugtathat bennünket ama remény, miszerint Baranyavármegye bizonyára vissza fogja küldeni ezt a levelet s meg fogja magyarázni a derék községnek, hogy a mit szabad volt Hatzfeldnek, az nem szabad Zsombolyának!

— **(A farsang alakjai.)** Karnevál herceg kormányzati idejének elmaradhatlan alakjairól szól az ének, a maszkákról. Kétségtelen dolog, hogy farsang maszkák nélkül nem is létezhetik s még a legprűdebb angol sem talál abban megróni valót, ha a jókedvű fiatal-ság kosztümökbe öltözködve járja be az utcákat. Magunk sem azért vettük most tollhegyre a farsang alakjait, hogy tán megrovásban részesítsük a maszkákat, csupán azt óhajtottuk megjegyezni, hogy a »maszkázás« igen csinos dolog, míg a jóizlés keretén belül marad. — Fájdalom azonban, sokan nem ismerik e keret határait s tulzásokba csapnak át. Nem találjuk például a jó izléssel, no meg a közrenddel sem összeegyeztethetőnek, hogy némely alakok kosztümös felvonulásuk közben sikongatva menjenek késő este végig a főutcán, vagy pedig az álarc takaró leple alól arcpirító trágárságokat kiáltanak a színházból jövő kö-

zott Endre és a hadnagy előtt, egy feltétel mellett szándékozott Zelen a párbajt elfogadni.

— Kedves uraim! A párbajt elfogadom, de önök, valamint az én segédeim is álarcokkal lesznek szívesek a tett színhelyén megjelenni.

Mondom, Endre bábmész szemekkel nézett társára, a hadnagyra, ki szintén nem tudta mire magyarázni a hallottakat.

— Tehát holnapután uraim a városi lőkert északi oldalán.

A segédek távoztak.

IX.

Stanislawov minden templomában zúgtak a harangok és azok mélabus hangjai a gyászoló család és a nagyszámu résztvevők részvéte mellett kísérték utolsó útjára Trszky Vladimir fiatal nejét a város nyugati részén, majdnem a Dnjeszter folyó mellett fekvő görögkeleti temetőbe.

— Ez mindnyájunk sorsa. Béke legyen hamvadozó porai felett — végzé be szónoklatát a szerb pópa. A temetés után Vladimir nem győzte köszönni a részvét-nyilatkozatokat, köztük a Petorszky Kázméréval.

Endre és a hadnagy a lakásán keresték fel Vladimirt az esteli órákban, hogy részvétüket nyilvánítsák előtte.

— Ez a legőszintébb megnyilatkozása az igaz részvétnek — szólta Vladimir kezét szoritva Endrével és a vadászhadnagygyal.

megakadt az ajkán. Sára, a fífikus, tudta, mit akar mondani.

— Mi sem könnyebb annál — folytatá fontoskodó arccal a szülész nő — bizza Vladimir ur reám ezt a dolgot.

— Sára néném, itt ez összeg fele foglalóul — és átadta a pénzt — a többi az én gondom. Ezzel tehát végeztünk.

A vén asszony kezét csókolt Vladimirnek.

— Még egyet Sára néném. Holnap egy kis fontos ügyem lesz a hatóság nál. Nem volna-e szíves jövedőt mondani nekem — és kezét odanyujtá Sárának.

Örömmel ragadta az azt meg és a tenyér érhálózatát vizsgálva, perenyi hallgatás után folytatá:

— Vladimir urnak nem tudom, hogy éppen holnap lesz-e, de egy gazdag emberrel akad dolga. Vigyázzon, nehogy szerencsétlenség érje. Az a gazdag ember összeköttetésben áll egy fiatalabb urral, ki vele szövetségbe, együttesen törnek élete ellen. Vigyázzon Vladimir ur. Én szívből kívánom, hogy ne teljesülne be mondásom.

Vladimir elmosolyogta magát. Aztán vette kalapját és sietett haza.

VIII.

Utközben a Szt. Háromság-térre ért és a helyett, hogy hazament volna, betért Soerberiné vendéglőjébe. A vendéglősné mikor látta, hogy Vladimir is itt van, kerültte, hogy csak ne is kelljen reá néznie. Vladimir úgy tett, mintha miről sem tudna. Anna, a cselédleány, az hozott neki egy adag ementalit, meg bort.

zönség hölgyeinek füléb. Az ilyesmi előbb-utóbb rendőri beavatkozást von maga után s nem hiszszük, hogy a farsang mulató maszkjainak célja lehetne szaporítani a rendőrség kihágási ügyeinek számát.

— **(Pálinka helyett egér.)** A napokban történt, hogy egy favágó felesége le akarván szoktatni urát a borivásról, egy komájánál rendezett lakoma alkalmával a favágó elé szánt boroskulacsba négy darab ifju egeret csempészett bele, abban a reménységben, hogy ha ura majd torkában érzi az egeret, egyszersmindkorra megundorodik az italtól. A jó asszony azonban, úgy látszik nem ismerte az emberét, mert a javíthatatlan favágó bizony gyönyörűen felhajtotta a kulacs tartalmát, s mikor felesége hűledezve azt kérdezte tőle, vajjon nem érzett-e valamit a borban, igen nagy lelkinyugalommal felelt eképen:

— Valami puha — ugymond — egy pillanatra felakadt a gégeimen. Már azt hittem, hogy egér van a borban, de osztán' beleztem a kulacsba s láttam, hogy bizony semmi sincs benne.

Mivelhogy a négy egér ő kelmének akkor már régen szaladt lefelé a torkán.

— **(Meglopta a gazdáját.)** *Schultz* Antónia cselédleány *Börzsönyi* Mihály postatisztnél szolgálván, lopásra vetemedett s két inget s többféle ruhaneműt elemelt gazdájától. A káros feljelentésére azonban a rendőrség csakhamar kiderítette a bűnét s meg is találták nála a lopott ruhaneműeket. Most a bíróságtól várja büntetését.

— **(Eltűnt a — kórházba.)** *Karlicky* Cecilia öregasszony a bányatelepi uti 16. szám alatti lakásáról már két napja eltűnt.

Szobája be volt zárva s hozzátartozói azt hitték, hogy az öregasszony talán meghalt odabenn. Jelentették az esetet a rendőrségnél s tegnap reggel fel is nyitatta a rendőrség a szobát, de az asszony nem volt benn. Így hát minél bizonyosabbá vált az eltűnése s már el is akarták rendelni a keresését, mikor kitűnt, hogy az öreg asszony a városi közkórházban van Senkinek sem szólva bement oda ápolás végett, mert beteges.

— **(Tehén mint házibarát.)** Furcsa följelentést tettek tegnap este a rendőrségnél a Márton-utcából. A jelzett utca 14. száma alatt lakik egyedül a saját házában *Katics* Anna özv. *Rosmann* Istvánné, egy elméjében meggyengült idős asszony, a ki senkit sem tart magánál s négy szobából álló lakását nem is kasználja, hanem az — istállóban lakik tehénével, a kit női ruhákba öltöztet s mellé veti éjjelre alomszalmára az ágát. Néha lakást változtat s akkor a tehénnel együtt levonul a szuterrénbe s oda ágyaz magának is és a tehénnek is. Egyébként a furcsa asszony, miut ismerősei mondják, vallási őrjöngésben is szenved. A feljelentés folytán a rendőrség kiment az asszonyhoz, de az valahogy nesztét vette a dolognak s elment hazulról. A rendőrséget csak a — felöltöztetett tehén fogadta, a mely asszonya holletéről természetesen nem birt felvilágosítást adni.

— **(A havanna-szivarok.)** A jó havanna-szivarok kedvelői azt hitték, hogy az idén olcsó pénzért pompás árut fognak kapni, mert a kubai dohánytermés az idén nagy re-

ményekkel kecsegtetett. Ezek a remények azonban csak félig teljesültek. Nem volt elegendő munkáskéz s így a termésnek harmad-részt a földeken kellett hagyni, a hol elrotthadt. Az is baj, úgy látszik, hogy nem válogatták meg a jó vetőmagvakat s a dohánynak minőségét ez nagyon befolyásolta. A kezelés is rossz volt, következképpen az aróma sem ütött úgy ki, mint ahogy a termelők remélték.

Művészet, irodalom.

○ **Tartalékos férj.** Másodszor ment üres ház előtt ez a bohózat. Az egyes szereplők közül telhető igyekezettel játszottak. Rövidesen vasárnap délutánonként fog műsorra kerülni, mert publikuma az nincs.

○ **Kukta kisasszony.** *Márkus* József népszerű és kedvelt énekes életképe holnap este kerül színre színházunkban. Az előadás igen jónak ígérkezik, a mennyiben a szerepek a legjobb kezekben vannak. Krisztoforó főszakácsot *Németh*, a címszerepet *Szekula*, Arzén grótot *Mezei*, Lizát *Kende* Paula, Vuk Leobaldot *Nádasy*, Piki grótot *Komlóssy*, a két gróft *Jeszenszky* és *Simon* Mariska játszák.

Törvénykezés.

§ **Részeg fővel.** A mult év augusztus hó 12-én *Knezovics* József, pécsi szőlőmunkás betért *Wankovics* Pálné nyilvános mulatóházába. Leülvén, beszélgetni kezdett az egyik

— Mondja csak Anna — szólt halkán Vladimir — maga mindent tud. Hol van Mária?

— Istenemre mondom, nem tudom, csak annyit hallottam, hogy Cernovicha vitte a nagynénje.

— Köszönöm Anna, köszönöm a szivességét — és azzal falatozni kezdett. Arcán az örömmel, hogy most már tudja Mária hollétét, emelte kissé magasabbra a szokottnál poharát, mintegy önönmagát üdvözölve.

Alig fejezte be az ozsonnázást, lélekszakadva rohan be Antal, az öreg háziszolga, keresve a fiatal tekintetes urat. Éppen Annával jött szembe, mikor odaért Soerberiné is.

— No mi baj, Tóni bácsi?

— A tekintetes urat keresem, rosszul van a fiatal asszony.

Anna bevezette Tóni bácsit Vladimirhez. Ez tudta már, miért keresi.

— Menjen csak haza Tóni bácsi, azonnal jövök — és kifizette a cehet.

— Igen elfáradtam — panaszkodott az öreg és kendőjével törülgeté ráncos homlokát — már az egész várost összelutottam.

— Anna — szólt Vladimir — hozzon csak az öregnek három deci bort. De ne a vörösből, mert megártana hamar neki.

Ezt is nyomban kifizetve, otthagya az öreget. Mire hazaért, Sára, a szülésznő jól végezte dolgát, mint ahogy Vladimir mondta neki. Vladimir szobájában az ígért összeg másik felét is átadta most Sárának.

— Köszönöm Sára néni. Maga az én földi megváltóm.

Az öreg Trszky Pál meg ott zokogott a menyee halálos ágyánál. Mikor Vladimir először látta meg fiatal feleségét ott halva, egy részvétteljes pillantást vetett reá és önkénytelenül lehajolt a halotthoz és egy csókot nyomott annak hideg ajakára. Azután visszament szobájába. Mint akinek a szivéről a bánat sulyos köve szakadt volna le, egy mély sohaj után leült íróasztala előtti hintaszékébe.

— Istenem — kezdé Vladimir — bocsásd meg nekem, ha hitvesemmel szemben vétkeztem. Hisz tudja, tudta mindenki, hogy a boldogultat nem szerettem. Az anyám, az akarta, én meg, mint jó fia az anyámnakl szót fogadtam neki. Szót fogadtam, mert az eszemet vették. Ő volt, ki a boldogulthoz, mondhatni, hozzá kergetett. Azonban nagy a te bölcsességed, Istenem!

Levelet irt Endrének, melyben értesíti neje haláláról. Ezt a levelet Kázmér is elolvasta. Mikor odaért, hogy »most veszi csak kezdetét a tulajdonképeni légtisztítás«, arcába szökött a vér Kázmérnak és olyan lett, mint a pipacs. Nem szólt egyikük sem. Kázmér találva érezé magát, dacára annak, hogy Vladimir felesége ott feküdt a ravatalon, valóságos virágtenger közepette, ő Endrének tett nyilatkozatához hiven segédeinek megadta a legszigorubb feltételek melletti kihíváshoz utasításait. Az egyik segédje maga Endre volt, a másik pedig a Stanislamovban állomásczó vadászrezred egyik hadnagya.

A szokásos formák betartása mellett előadták jövetelük célját Zelennél, ki csöppet sem jött zavarba és szintén megnevezte segédeit. Azonban, bár furcsán hang-

leányával, azonban az szemrehányásokat téve neki, faképnél hagyta őt. Helyét elfoglalta *Brezovác* Lucia, gazdaasszony. Ekkor *Knezo*-*vics* egy kávé csészét a távozó lány után hajított, de a lány helyett a függő lámpát találta, melyből az égő petroleum *Brezovác* Luciára folyt s annak ruhái elégték s ő maga pedig égési sebeket szenvedett, melyeknek gyógyulása hét hétig tartott el. A vádlott azt mondja, hogy oly részeg volt, hogy nem tudja, mit csinált. A tanúk igazolják ugyan a vádlott részegségét, de azt is állítják, hogy nagyon is eszméletlenül volt. A kir. törvényszék gondatlanságból okozott súlyos testi sértés vétségében mondta ki bűnösnek s ehhez képest tizennégy napi fogházra és egy napi fogházzal helyettesíthető tiz korona pénzbüntetésre ítélte *Knezo*-*vics* Józsefet, a ki az ítéletben meg is nyugodott, valamint a kir. ügyész is.

§ **Csőd.** A kaposvári kir. törvényszék *Epstein* Adolf, szigetvári magyar szabó ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztos *Kelemen* József törvényszéki bíró; tömeggondnok *Szabó* Sándor, szigetvári, helyettese *Bakonyi* Ferenc, kaposvári ügyvédek. Igénybejelentési határidő március 31-dike; felszámolási határnap április 22-dike.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei.

1901. február 6. délután 2 órákor

Barometer (redukált) = 754.6 mm. (emelkedő.)
Hőmérsék = 9.1 °C.

maximuma: 7.1 °C. }
minimuma: -0.1 °C. } tegnap.

Párányomás: 6.2 mm.

Relatív nedvesség: 72. %

Felhőzet: 1° Str.

Szélirány s erő: SW. 2. —

Csapadék 24 órai: 1.1 mm. ☉ Harmatp. 0.7 °C.

Hó 3 cm. olvadás.

Enyhe idő, később borulás várható.

Dr. Czirer.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február 6-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.)

A képviselőház mai ülésén *Major* Ferenc interpellációt jelentett be a konzulok kinevezése tárgyában.

A földmívelésügyi tárca költségvetésénél *Major* Ferenc kevesli azt a pénzt, melyet az állam ennek a tárcának költségeire fordít. Minden reformot a néppel fizettetnek meg külön, mint ez az állategészségügyi reformnál is történt. A keresztény szövetkezetek állami támogatását és a mezőgazdasági ipar fejlesztését kéri.

Széchenyi Aladár gróf a lótenyésztés fejlesztését kívánja, mely célra minden nagyobb községben csődörállomás állítandó fel s a lóarató bizottságok szaporítandók.

Szünet után *Benyovszky* Sándor gróf beszélt azokról a módosításokról, a melyekkel a gabonaárak emelkedésére hatni lehetne.

TÁVIRATOK.

— **Öngyilkosságok Debrecenben.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Debrecenben az elmúlt éjjel két szenzációs öngyilkosság történt. *Kiss* Sándor 20 éves fiatal ember az éjjel egy órákor mulatságból hazatérve, felköltötte szüleit s elöt-

tük agyonlőtte magát. — A másik öngyilkos *Balog* Zsófia nevelőnő, ki urnője gyermekét tegnap lefekvés előtt engedet lenség miatt meglegyintette s ezért az urnő megszidta. Az érzékeny szívé nevelőnő e fölött annyira elkeseredett, hogy marólugot ivott s reggelre halva találták.

— **Krivány bűnpöre.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata) Aradon. még egyre folyik *Krivány* bűnpörének tárgyalása. *Krivány* semmire sem akar emlékezni s folyton a vizsgálóbíró előtt tett vallomására hivatkozik.

— **Egy főhercegnő renun-
ciációja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma délelőtt ment végbe a bécsi Burgban *Anna Mária Terézia* főhercegnő renun-
ciációja a király és az összes főhercegek jelenlétében. A magyar kormány részéről *Szell* Kálmán, *Hegedüs* Sándor *Plósz* Sándor és *Széchenyi* Gyula miniszterek jelentek meg. A király beszéde után a főhercegnő *Schneider* felszentelt püspök előtt letette az esküt.

— **Miletics halálához.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Miletics* Szvetozár holttestét Versecről ma hozták Ujvidékre, hol nagy ünnepséggel vették a székesegyházba. A koporsót közszemlére tették ki. A temetésre sokan érkeznek Belgrádból.

Videki hátralékosainkat tisztelettel felkérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Folyószám 128. Idénybérlet 128. Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, csütörtökön, február 7-én:

Kukta kisasszony.

Énekes életkép.

Személyek:

Krisztofóro	Németh János
Lianna	Kende Paula
Liza	Szekula Sárika
Miss Ó Neyll	Nagy Vilma
Arzén	Mezey Andor
Vhk Leobald	Nádassy József
Piki	Komlóssy Ilona
Didicsef	Jeszenszkyiné

Holnap, pénteken, február 8-án:

Hoffmann meséi.

Offenbach fantasztikus operája.

Szombat: Szép Heléna.

Vasárnap: d. u. New-York szépe, este Náni.

Szerkesztői üzenet.

Magyar bors. (Paks.) A kitünő dolgot nagy elismeréssel fogadtuk. Ilyennel minél gyakrabban beköszönhetne hozzánk.

Albert bácsi. (Vaszar.) Itt is megüzenhetjük, hogy az elsőt *Bodonyi* Nándor, a költőilekű sellyei tanító írta; *Kövágó* Örs pedig *Honthy* István, lapunk segédszerkesztője, a ki azonban *Kövágó* Örsön nem ismerős, lévén alföldi születésű.

Laptulajdonos	Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV	PLEININGER FERENC
TAJZS JÓZSEF	
kiadó.	

Bizalmi állást

keres

valamely pénzügyintézetnél 400 kor. óvadékkal rendelkező egyén.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

11.654. sz.

Tlkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a „Pécsi takarékpénztár” végrehajthatónak, kiskoru *Glutz* Mária végrehajtást szenvedő elleni 1800 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő Pécs szab. kir. város határában fekvő s a pécsi 728. sz. betétben felvett 1073. hrsz szőlő-utca 18. sz. házra 3840 kor. becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1901. évi február hó 26. napján d. e. 10 órákor a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 384 koronát készpénzben, vagy az 1881. nov. 1-én 3333 szám a. kelt I. M. rend. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 176. § a értelmében a bánatpénzének a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1900. évi december hó 3-án a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Kerese,

kir. törvényszéki bíró.

9571. sz.

tlkvi 1900.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy *Noll* Ferencnek *Albert* Ferenc elleni árverési ügyében *Noll* Ferenc utóajánlata folytán *Albert* Ferenc (nős Zátarits Katalinnal) monostori lakos végrehajtást szenvedett ellen 100 korona tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. bíróság területén levő *Baranyavár* községben a 487. sz. betétben felvett 1695³/_a hrszamu szőlőre 59 kor 40 fillér, a 1714/2 hrszamu szőlőre pedig 134 korona 20 fillérben megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb jelölt ingatlan az 1901. évi február hó 19-én d. e. 10 órákor *Baranyavár* községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen megállapított kik. áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 5 korona 94 fillért és 13 kor 42 fillért készpénzben, vagy az 1881. 60. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. hó 1-én 3333. szám alatti igazs. ügy. m. rend kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-c. 170. § a értelmében a bánatpénzének a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, 1900. évi december hó 18-án.

Molnár,

kir albiró.

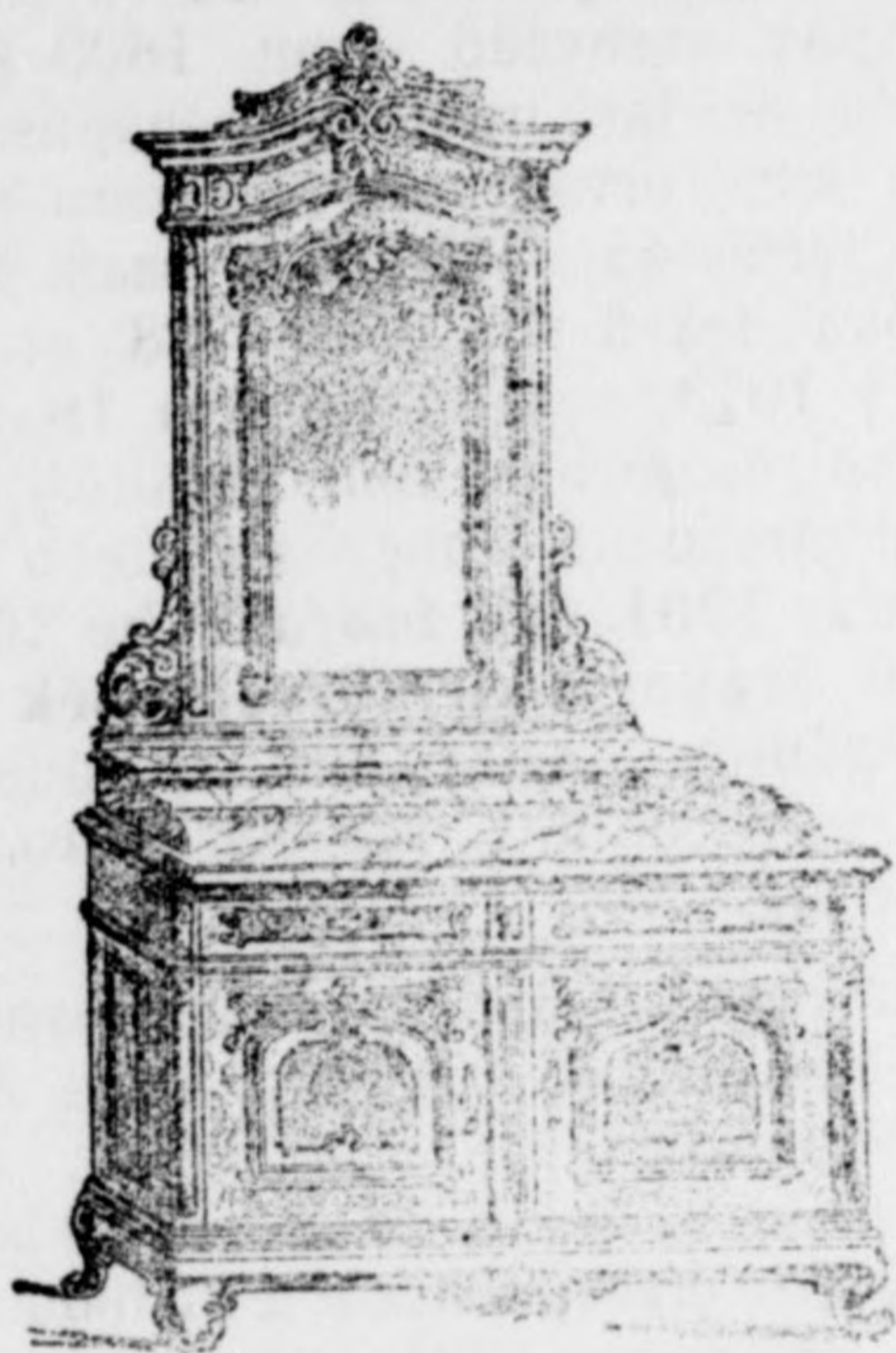
Ugyvédi irodámat

Irgalmasok-utcája 8. szám alatt

megnyitottam.

Pécs, 1901. évi febr. 6.

Dr. Löbl Gyula,
ügyvéd.

ZSOLNAY IMRE

BUTOR-

raktára
és műhelyei

PÉCS,

Ferenciek-utca **11.** szám.

205. sz.

Tlkv. 1901.

Árverési hirdetmény.

A pécsváradi királyi jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a németbólyi segély-egylet végrehajtatónak Möröc Kálmán végrehajtást szenvedő elleni 2400 kor. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a beadott utóajánlat folytán a pécsváradi kir. járásbiróság területén levő Szellő község határában fekvő a szellői 113. sz. betétben felvett A) I. 1—6. sorsz. a. felvett bérköteles birtokból Möröc Kálmán illető épület tulajdoni és földhasznvételi jogra 2324 korona becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan

az 1901. évi február hó 18-án d. e. 10 órakor Szellő községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen az utóajánlati árban azonban azon alul nem fog eladatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 21-én 3333. szám a. kelt igazs. ügy. m. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy neki az 1881. 60. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsváradon, 1901. évi január hó 14-én a kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

Schill,
kir. járásbíró.

Erreth-féle borok kizárólagos raktára.

Nagyságos **Erreth János** úr, Pécs város elsőrendű bortermelője
kitűnő minőségű, saját termésű

† pécsi hegyi borainak †

eladását kizárólag tisztelettel alulirotra ruházván, abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy ezen köztudomásulag **a legkényesebb igényeknek is megfelelő ó-borokat** mindig friss töltésben palackozva, kívánatra hordokban is — **hamisítatlan minőségért kezeskedve** — árusíthatom.

A fenti borokból különösen a következőket van cserencsém a n. é. közönség figyelmébe ajánlani:

1893. évbéli fehér asztali bor literje . . . . . 52 kr.

1885. évbéli bálicsi fehér pecsenye-bor,

palackja (0.7 l.) . . . . . 70 kr.

Árak palackokkal együtt értendők. Palackok 7 kr. értékben visszavétnek.

Kerdl Lajos,

fűszer-, bor- és csemege-kereskedése

PÉCSETT, Király-u. 6. sz.

Hamisítatlan minőség.

Pécs város és vidéke gazdaasszonyainak

a kellő helyen való takarékosága valódi művészet, állítja

KÖSZL JÁNOSNÉ kereskedő-cég

PÉCSETT, (Irgalmasok utcája 24. sz.) a „fehér kakas“-hoz.

Ezen cég ajánl **igen olcsón**, míg a készlet tart:

1 kg. kávé nyersen	1 frt 12 krért
1 » » » Ma-	
nilla minőség, Cuba	
és Ceylon csak	— 1 » 36 »
1 kg. gyöngykávé	— 1 » 50 »
1 » Cubakávé finom	1 » 60 »
1 » » » legfin.	1 » 80 »
1 » Mocca » arabiai	1 » 80 »
1 » Arany Jáva kávé	1 » 80 »
1 » legf. pörkölt	» 1 » 50 »

Pécs város és környékének közönsége hogy tudja meg, hogy mily olcsó és jó kávé árul Köszl, ha nem hirdeti?

A szesz és pálinka árának nagy adója dacára, míg a készlet tart, minden versenyen felül, eddig még nem létező árakon ajánl:

1 liter jó rumot — — — — 50 krért.

1 » finom és igen erős, zamatos rumot theához — — — — 90 »

1 palack *Tipp-Topp* nevű rumot, mely minden versenyen felül áll, 0.35 literes 50 kr., 0.7 literes 1 frt. **Egyedüli elárúsítás a »fehér kakas«-nál.**

1 liter legfinomabb **jamaikai rum** — 2 frt.

Cognac — 0.35 liter 55 kr., 0.7 liter 1 frt.

Thea, finom, 10 deka csak — — 40 kr.

Legfinomabb **orosz karaván thea**

10 deka — — — — — 80 kr.

Cukor, leipnik—lundenburgi, — 1 kg. 44 kr.

» » » kocka 1 » 46 kr.

Porcukor, saját őrlés 1 kg. — — 48 kr.

Liszt 00, kilója csak — — — 14 kr.

1 kg. padló-lakk, 2 óra alatt tökéletesen szárad, nincs szaga, a legjobb s legszebb áru csak 80 kr.

Továbbá mindenféle fűszer-áru a legjobb minőségben és a legolcsóbb áron szerezhető itt be.

Szives pártfogást kér,

teljes tisztelettel

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan elküldetnek.

Köszl Jánosné.